

ایران ۱۲ ستاره

ایران به فرزندانش می‌بالد

المپیک ۲۰۲۴ پاریس تمام شد. کاروان ایران با ۱۲ مدال در رتبه ۲۱ المپیک قرار گرفت؛ ۱۲ قهرمان که همیشه در یادمان خواهند ماند، ۱۲ قهرمان که برای مان تاریخ‌سازی و ثابت کردند با وجود تمام محدودیت‌ها و تحریم‌ها، ایرانی‌جماعت اگر بخواهد می‌تواند حتی در نبرد نابرابر هم سکوه‌های افتخار جهانی را کسب کند

تکواندو

شیوانوروزی

نقره تاریخی

کاخ گردن‌بله، محل برگزاری مسابقات تکواندو المپیک، برای ورزش ما حسابی خوش‌بین بود و هوگو پووشان ایرانی یکی پس از دیگری مدال گرفتند. بعد از مینسا، نوبت ناهید کیانی بود که خوشحال مان کند. با توجه به تجربه‌ای که داشت، انتظار یک مدال خوش‌رنگ را از کیانی داشتیم و خوشبختانه او نیز انتظارات را بر آورده کرد. ناهید همچون ستاره‌های در پاریس درخشید تا بعد از نعمت‌زاده، او هم تاریخ‌سازی کند، این بار با صعود به فینال. ملی پوش وزن ۵۷- کیلوگرم علاوه بر مسابقات سخت، با فشارهای روحی و رسانه‌ای نیز دست و پنجه نرم می‌کرد و این حواشی کارش را سخت‌تر کرده بود. با این حال تیم آماده تکواندو بانوان اسپر هیچ حاشیه‌ای نداشت و در مسیر مدال آوری قدم برداشت. کیانی برای صعود به فینال عزمش را جزم کرده بود و رقیب لبنانی را مقتدرانه شکست داد تا بر قدرت‌تر از همیشه راهی فینال شود. صعود او به فینال المپیک، یعنی ثبت یک تاریخ‌سازی دیگر، ناهید کیانی اولین ورزشکار زن ایرانی است که به فینال المپیک رسید و پرافتخارترین بانوی ایران لقب گرفت. او در کام‌نهایی به سد محکم حریف چینی خورد و نتوانست طلائی شود. نقره ناهید کیانی یک ایران را خوشحال کرد و یک‌بار دیگر همه دیدند و لذت بردند از درخشش و هنرنمایی‌های بانوان در میدان بزرگ ورزشی. تاریخ‌سازی در ورزش بانوان کار راحتی نیست و به آسانی به دست نمی‌آید.

آقای ستاره

تکواندو مادر پاریس حرف‌های زیادی برای گفتن داشت و طلسم بسیاری از ناگامی‌های قبلی به دست نمایندگانمان شکسته شد. گذشت آن زمان که حسرت طلای المپیک را داشتیم. بعد از هادی سامی که در المپیک یکن جور همه کاروان را کشید و یک طلای بسیار ارزشمند به گردن او بیخت، دیگر هیچ تکواندوکاری از کشورمان نتوانست به نشان زرین دست پیدا کند. آری سلیمی در این دوره نه تنها این طلسم را شکست بلکه از هم اکنون برای کسب دومین طلای المپیک در لس‌آنجلس نیز نقشه کشیده است. نماینده ۲۸۰ کیلوگرم هم از نظر تکنیکی و تاکتیکی نسبت به حرف‌های برتری داشت و هم از نظر فیزیکی. سلیمی با اینکه در کودکی مشکلات جسمانی داشته اما حالا در ۲۱ سالگی، جوان رعنا و ستاره تکواندو ایران لقب گرفته است. ملی پوش کرمانشاهی به ترتیب با نقرات هفتم، دوم و سوم جهان مبارزه کرد و تا قطعی شدن صعودش به فینال دست از تلاش برنداشت. کانیگهام بریتانیایی رتبه ۲ دنیا نیز نتوانست طوفان آری سلیمی را متوقف کند و آنجا بود که قهرمانی هوگو پووش با خلاق سبیل طلایی برای ایرانیان رقم خورد. پیروزی او در فینال به منزله پیروزی تکواندو ایران بود و شادی او و مجید افلاکی روی شاپ‌چنگ تابد در ذهن همه ما باقی خواهد ماند.

نقره تکنیکی

آخرین باری که تکواندو کشورمان در وزن ۸۰ کیلوگرم مردان فینالیست داشت، در المپیک لندن بود؛ جایی که باقری معتمد در بازی‌های ۲۰۱۲ مدال نقره رسید. بعد از ۱۲ سال انتظار، مهران پرورداری به انتظارات ما پایان داد و او نیز به فینال این وزن در بازی‌های المپیک راه یافت. پرورداری جوان دو مدال برنز جهان و آسیا را در کارنامه داشت و در المپیک نیز توانست تکنیک‌های متنوعی را به نمایش بگذارد و با قدرت بدنی بالا راهی فینال شود. ملی ۲۴ ساله برای هموار کردن مسیرش تا فینال اول جی‌سووریک از کتاستانی را کنار زد. بعد آلیسو حریف ایتالیایی را نیز در حالی برد که تا دو ثانیه آخر مبارزه از او عقب بود و سنو گنوو کرهای نفر چهارم جهان نیز مقابل مهران ایران زانو زد. تنها کسی که نتوانست مقابل مبارز ایرانی قد علم کند، فیراس کاتوسی بود. پرورداری با توجه به هنر و تکنیکی که داشت، در برابر نفر ششم جهان چیزی کم نداشت و تنها مغلوب قد بلند حریف تونس شد. شکست مهران پرورداری روی شاپ‌چنگ اگر چه طلا را از او گرفت ولی ملی پوش ما تا آخرین لحظه دست از تلاش نکشید و روحیه جنگندگی‌اش را حفظ کرد. نقره پرورداری برای تکواندو کشورمان حکم طلا را داشت. درست است که پرورداری دستش به طلا نرسید اما عملکردش نشان داد این المپیک شایستگی قهرمانی المپیک را داشت.

تحقق یک رویا

هشت سال انتظار کشیدیم تا بالاخره یک بانوی ورزشکار ایرانی را دوباره روی سکوی بازی‌های المپیک ببینیم. مینا نعمت‌زاده یکی از آن چهار نماینده تکواندو ایران در بازی‌های پاریس ۲۰۲۴ بود که چراغ اول را روشن کرد. اولین بودن در رویدادی چون المپیک مهم و در عین حال بسیار سخت و پراسترس است. مینا اولین نماینده تکواندو ایران در پاریس بود و نتیجه او روی عملکرد دیگر نفرات نیز تأثیر می‌گذاشت. خوشبختانه نعمت‌زاده از هر نظر برای مبارزه در المپیک آماده بود و با جدیت به میدان آمد. مینا در وزن ۴۹- کیلوگرم بانوان کار بسیار سختی داشت اما عطش رسیدن به سکوی و تصاحب یک مدال از المپیک، انگیزه و روحیه و صفت‌نشده‌ای به او داد. نعمت‌زاده اگر چه به رقیب چینی باخت و نتوانست به فینال صعود کند ولی در دیدار رده‌بندی مقابل «دنیا ابوطالب» قهرمان جهان از عربستان گل کاشت و هم خودش را به یک آرزوی بزرگ رساند و هم طلسم شکستی کرد. برنز تکواندو کار ۱۹ ساله در حد طلا ارزش دارد. مدال نعمت‌زاده دومین مدال المپیک زنان در تاریخ ورزش ایران محسوب می‌شود و این موفقیت پس از هشت سال رزم خورد، موفقیتی که حاصل تلاش، ممارست و سال‌ها تمرین است و نباید به این راحتی‌ها از بین برود.

کشتی فرنگی

دنیاحیدری

نخستین قهرمانی

نخستین طلای کاروان ایران را محمدهادی ساروی ضرب کرد. فرنگی کارمانندزانی ایران که با وجود مصدومیت در پاریس روی سکوی رفت تا بعد از کسب خوش‌ترین مدال المپیک ۲۰۲۴ خود را به تیغ جراحان بسپارد. مراد از نیمه‌گذشته بود که ملی پوش کشتی فرنگی ایران وارد میدان شد. از همان ابتدا چشم یک ملت برای مدال آوری آن هم از نوع خوش‌رنگ‌تریش در المپیک به دوینده پوشان بود. امید که هادی ساروی اجازه نداد ناامید شود. او که در توکیو به گردن او نیز برنز دست یافته بود، این بار هدفی جز ایستادن بر سکوی نخست نداشت. او رفته بود که پرچم کشورش را در پاریس بالاتر از دیگر پرچم‌ها به اهتزاز در آورد و با افتخار شاهد بخش شدن سرود ملی ایران در فرانسه باشد. ساروی در نخستین کشتی خود جوزف رانو از امریکا را برد، بعد مقابل اوزور جوزوپوکوف از قرقیزستان پیروز شد. محمدعلی گبر از مصر حریف بعدی کاپیتان ملی کشتی فرنگی ایران بود که با قبول شکست ۶ بر صفر، ساروی را به نخستین فینالیست کاروان ایران تبدیل کرد. فینالیستی که در خان‌آخریه از تور آلکساندر منسلی خورده، اما این فرنگی کارمانندزانی به باسحاب ۲ بر یک مقابل ساروی سر تعظیم فرود آورد تا نخستین طلای کاروان ایران به نام کاپیتان تیم ملی کشتی فرنگی ضرب شود.

ضرب اولین مدال

نخستین مدال کاروان ایران را امین میرزا زاده ضرب کرد. فرنگی کارمانندزانی که کار خود را با برد مقابل آدم کون امریکایی آغاز کرد در کام دوم که فینالی زوردر بود، به میخائیل لویز کوبایی خورده؛ قهرمان چهار دوره المپیک و پنج دوره جهان که انصافاً زور فرنگی کاروزن ۱۲۰ کیلوگرم ایران به او نرسید، اما ملی پوش خوزستانی کشتی فرنگی ایران به پاریس رفته بود که با دست خالی بازگردد و به واسطه فینالیست شدن غول کوبایی، میرزا زاده که در یک چهارم نهایی شکست خورده بود، راهی گروه بازنده‌ها شد و با برتری قاطعانه ۹ بر صفر مقابل لی از کره جنوبی راهی دیدار رده‌بندی شد. در رده‌بندی امین میرزا زاده برابر صیاح شریعتی، کشتی گیر ایرانی الاصل آذربایجان روی تشک رفت و با برتری ۴ بر صفر به نخستین مدال کاروان ایران و برنز وزن ۱۳۰ کیلوگرم کشتی فرنگی المپیک پاریس دست یافت. این دوینده پوش خوزستانی بعد از برتری در آخرین مصاف خود در پاریس، طی اقدامی زیبا حریف را روی دوش گرفت و در تشک کشتی گرداند چرا که شریعتی با پایان این مبارزه و کسب عنوان پنجمی از دنیای قهرمانی خدا حافظی کرد و نماینده سنگین‌وزن ایران نیز به رسم پهلوانی او را روی دوش گرفت تا علاوه بر برنز المپیک، نشان پهلوانی را هم در پاریس کسب کند.

نقره‌های با عیار طلا

درست از همان کام نخست نگاه‌ها را به خود جلب کرد. با ارائه یک کشتی زیبا و تماشاگر پسند مقابل کالوس مونیوز کلمبیایی که با نتیجه مقتدرانه ۹ بر صفر به پایان رسید و همگان را به وجد آورد. شروع پر قدرت علی‌رضا مهدی انتظارات را برای کسب خوش‌رنگ‌ترین مدال المپیک پاریس از او بالا برد، خصوصاً که در یک چهارم نهایی هم درست همانند آغاز کار یک کشتی دلچسب را به نمایش گذاشت و حریف قدرلهرستانی را نیز با برتری ۱۰ بر یک از سد برداشت. حال آنکه از کاد پوساز کولینچ لهرستانی قهرمانی جهان را بدک می‌کشید و انتظار شکست مقابل دوینده پوش خوزستانی ایران را نداشت، اما پسر آیدهای به قهرمان جهان هم اجازه عرض اندام نداد. کشتی برابر حریف اوکراینی اما با پایا و وزن بلیونک، قهرمان جهان و المپیک هم دست اخیر برابر توامندی‌های این فرنگی کار ایرانی سر تعظیم فرود آورد تا مهدی با نتیجه ۳-۳ فینالیست شود، ولی در فینال اوضاع انطور که باید پیش نرفت. مهدی برای رسیدن به گردن او نیز طلا روی تشک رفت. بعد از زور نماینده وزن ۸۷ کیلوگرم ایران در فینال به سمن نووکوف بلغارستانی نرسید تا او با کسب نقره المپیک به کار خود در پاریس پایان دهد.

اعتماد طلایی

آمده بود برای قهرمانی در پاریس، پس برایش فرقی نمی‌کرد حریفش اسحاق قایو الجزایری باشد یا لوئیس اور تا با کویی (قهرمان المپیک جهان) و جهان، هر چند در مصاف با اسلاویک گالستیان از منستاتی در نیمه‌نهایی ضربه شد اما با اعتراض موقوف بر نگرز نتیجه به سود فرنگی کار جوان ایران تغییر کرد تا سعید اسماعیلی فینالیست شود؛ فینالی که با برتری مقابل پرویز نصیب‌اف اوکراینی و ضرب دومین طلای کاروان ایران همراه شد تا دوینده پوش دزفولی به بهترین شکل پاسخ اعتماد رنرگز را بدهد. اسماعیلی به سادگی مسافر پاریس نشده بود. او برای حضور در کاروان اعزامی ایران به المپیک محمدرضا گرابی را از سد راه برداشته بود؛ فرنگی کار با تجربه‌های که سه‌ماهه المپیک را در قهرمانی جهان (۲۰۲۳) کسب کرده بود و بی‌شک به دنبال تکرار طلای توکیو در پاریس بود. اما نمی‌دانست کشتی گیر جوان دزفولی که با قهرمانی در جام تختی، جام وهبی امرو و قهرمانی آسیا توانمندی‌هایش را به رخ کشیده، قرار است جای او را در تیم ملی کشتی فرنگی بگیرد. انتخاب برای رنرگز بسیار دشوار بود. یکی با تجربه بود و دیگری جوان اما هر دو توانمند. دیدار انتخابی با شترط یک پیروزی برای گرابی و دو پیروزی برای اسماعیلی بر گزار شد که با دو بر پی در پی اسماعیلی جواز حضور در پاریس را گرفت؛ پاریس با طعم قهرمانی.

کشتی آزاد

فریدون حسن

مغلوب نانه‌ها و کادرفنی

امیر حسین زار که فینالیست شد، پیش خودمان گفتیم او انتقام حسن بزادانی را خواهد گرفت اما گنو پتر باشویلی گرجستانی هم بی‌اخلاقی کرد، هم انگیزه بالای برای بردن سنگین وزن محبوب ایران داشت. زار هم نقره گرفت اما او بیشتر از آنکه مغلوب حریف شود به اهمال کاری کادرفنی باخت. کادرفنی ایران باید زمانی که زار ۴ بر یک عقب افتاده بود، به اعتراض اهمیت می‌داد و در خواست چلنج می‌کرد اما بنا به دلایلی که هنوز نمی‌دانیم این کار انجام نشد تا فرصت بیشتر به حریف گرجستانی داده شود و اختلاف بیشتر شود. زار هم مانند بزادانی با جان و دل کشتی گرفت. زار در سه دقیقه دوم کاملاً برتر بود و اختلاف را به یک رساند اما حریف نانه‌ها نشد و در حالی که می‌توانست برنده باشد، مغلوب زمان شد. برای زار هم دل‌مان سوخت حتی بیشتر از حسن بزادانی، چون او با مدیتریت می‌توانست پتر باشویلی را شکست دهد تا این گرجستانی گستاخی را به حد اعلا نرساند. کادرفنی در کشتی فینال زار کم کاری کرد و حالا نباید همه چیز را به گردن داوری‌ها ببیند. امیر حسین زار دومین شانس مدال طلای کشتی آزاد ایران بود اما کادرفنی و نانه‌ها نگاهداشتند.

کاپیتان خوش غیرت

کشتی آزاد می‌توانست سه طلای ناب در پاریس کسب کند اما وقتی اولین مدال طلا به نقره تبدیل شد، انگار دوتای دیگر هم طلسم و در عین نابالوری جلوی چشممان مان تقدیم حریفان شد. اولین طلا را باید کاپیتان دوست‌داشتنی کشتی آزاد ایران می‌گرفت. حسن بزادانی محبوب که همیشه برای‌مان محبوب می‌ماند. جراحی سخت کتف راست نتوانست مانع او برای راهیابی به فینال المپیک شود اما داستان فینال متفاوت بود. درد کهنه خودش را بدجایی و بدجوری نشان داد. تعارف نیست اگر عنوان کنیم که یک ایران در طول شش دقیقه کشتی فینال حسن بزادانی در پاریس باورده کشید. یک ایران که منتظر بود کشتی گیر پهلوانش با طلای المپیک پاریس تبدیل به برترین المپین ورزش ایران شود اما مقبله بار رمضان اف با یک دست خیلی سخت بود کاری نشدنی. کاپیتان کار را به تساوی کشاند؛ نتیجه‌ای که او را برنده میدان می‌کرد اما... اصلاً باید در تاریخ المپیک بنویسند که دلاور کشتی ایران در طول شش دقیقه پنج بار کتفش از جا در آمد اما روی تشک ماند تا شاید بتواند کاری انجام دهد ولی نشد. بزادانی روی تشک ماند تا به همه ثابت کند نمی‌خواهد چیزی برای ایران کم بگذارد.

برنزی که طلایی شادمان کرد

«سه شکست در سه فینال» کاپوس شکست دور سر کشتی آزاد می‌چرخید و در چنین شرایطی بود که امیر علی آذریپور برای کسب مدال برنز مقابل کاپل استایدر امریکایی قرار گرفت. اگر ایران سه نقره گرفته بود امریکا در کشتی آزاد هیچ حرفی برای گفتن نداشت و این نگران‌مان می‌کرد که تکند باز هم بی‌ایم اما آذریپور کاری کرد کارستان؛ ۴ بر یک پیروز شد تا شادی آورترین برنز تاریخ کشتی آزاد ایران را کسب کند. برنز آذریپور آخرین مدال کاروان خادم‌الرضا در المپیک پاریس بود؛ مدالی که هر چند نتوانست در جایگاه ۱۲ ایران تغییری ایجاد کند اما به دل‌مان نشست. آذریپور به نوعی انتقام سه شکست تلخ قبلی‌مان را گرفت تا حداقل از چهار مصاف کسب مدال یکی را برده باشیم؛ یکی که کمتر تصورش را داشتیم اما امیر علی آذریپور با برنز خوش‌رنگ خود شادمان کرد. خودش می‌گوید شرمنده مردم شده که نتوانسته است مدال طلا کسب کند اما ما می‌گویم پهلوان سرت را بالا بگیر، تو باعث شدی ایران حتی در آخرین ساعات المپیک هم امید کسب مدال داشته باشد و مدال آوری هم بکند. برنز تو خوش‌رنگ‌ترین برنزی است که تاریخ ورزش ایران به خود دیده است.

رحمان مهربان

می‌گوید حالا حس و حال نقی معمولی در «پایتخت» را به خوبی درک می‌کند. می‌گوید من باختم، بد باختم، فقط بگذارید بسروم! اینها را رحمان عموزاد می‌گوید؛ رحمانی‌ای که فقط تا فینال‌ها و کسب مدال می‌چرخد است و حریفان را یکی پس از دیگری با بی‌رحمی خاص خودش از میدان خارج می‌کند. اما رحمان درست در بزرگ‌ها و جایی که باید نهایت بی‌رحمی خود را نشان دهد، مهربان می‌شود. او می‌توانست با یک طلای مقتدرانه ناگامی دو شکست قبلی را جبران کند اما مقابل حریف ژاپنی مهربان شد، تسدید و ناگهان فیناله را در اختیارش گذاشت. رحمان خوش‌شانس بود. اگر نقی معمولی را داووران از زیر دست «سوهان بز» بیرون کشیدند در پاریس زمان به سود رحمان تمام شد تا کشتی گیر ژاپنی آخرین تاب را نهد و کار را در همان سه دقیقه اول تمام کند. داستان زار برای عموزاد هم تکرار شد، با این تفاوت که او حتی نتوانست به نزدیکی حریف ژاپنی خود هم برسد تا سومین طلا هم از دست ایران خارج شود. سه فینالی که سه مدعی جهانی و المپیک در آن حضور داشتند اما دست‌مان به طلا نرسید؛ طلایی که می‌توانست ما را تازه ۱۶ جدول رده‌بندی بالا ببرد.